

PLT/13

live-art 'zine

Nélküled semmi vagyok (fotósorozat)

"A sorozat képei a párkapcsolatról szólnak, annak legjobb, de még inkább legrosszabb formájában, a bomlásról és a rothadásról. A pusztulás folyamatáról, amelyben a párok tönkremennek és tönkreteszik egymást, ahogy a másik kibontakozását akadályozva gyengítik egymást, magukat. A sorozat az életről szól: a madarokról és a méhekről, a szárnyalásról és a csípésekről, a mart sebekről. [..]

A sorozat képeit az inspirálta, amit évek óta magam körül látok: párokat, ahogy egymás ölelő karjaiban a lassú pusztulás martalékává válnak. Talán mert úgy érzik, már késő lenne kiszabadulni és újrakezdeni. Egy másik ember jelentheti az elképzelhető legjobbat és az elképzelhető legrosszabbat, ami történhet velünk. Számomra a művészet, az alkotás segít, hogy feldolgozzam az érzéseimet, hogy kezdjek valamit velük, ami túlmutat rajtam, amihez mások is viszonyulni tudnak, és ami olyan emberek számára lehet érdekes, akik azonosulni tudnak a munkáimmal.

Ezek a képek a szomjúzásról, a szükségéről és az akarásról szólnak, arról a borzasztó erős igényről, hogy nyitottnak kell maradni az életre, az intimitásra, hogy igaznak és őszintének kell lenni, történjen bármi is." (Paula Rae Gibson)

<http://www.paularaegibson.com/>

- 2 Pont-pont vesszőcske (Paula Rae Gibson)
- 4 Transart Communication (TAC) 2016 II. rész
- 12 MMG / Syporca Whandal kiállításának megnyitója / Opál Színház
- 13 National Dream I. - Juhász Rókkó – Nanxi Liu
- 14 Kassák Szimpózium / Írószövetség / Opál Színház , PLT bemutató
- 16 Syporca Whandal : Kormos virágkoszorú (vers)
- 17 Puccs Galéria : Objects of Desire

A címlap: Monhor Viktória fotójának felhasználásával készült, a szerző engedélyével
 A hátsó borítón és a 16.oldalon : Syporca Whandal (fényképek: Acél Györgyné)

A külön nem jelzett fényképeket Dénes Imre készítette.

Csak szimpla leírás ! Esetleg egy kis érzelem.
 (A vendégsszövegek kivételek.)

PLT - Plateau - plató - fennsík - magassföld

Nem hegy és nem alföld. Egyik sem vagy épp' mindkettő -
 köztes állapot. A tér kitárulkozása. Színpad. Leszállás és
 felemelkedés. Elrugaszkodás. Pihenő. "Inneni-onnaniság"¹

Plateau live-art'zine :: Dénes Imre, +36 (06) 30 20 27 324 fax: 06 29 411 794
 HU-2200 Monor, Váci M.u.34. mail: denes.imre@mail.datanet.hu
 digitális Plateau / letöltés : <http://www.plateau-zine.blogspot.hu>

¹ feL.L.

Transart Communication (TAC) 2016 - Nove Zamky - II.rész

Folytatva az előző számban, a PLT12-ben leírtakat immár Érsekújváron (Nové Zámky) vagyunk Szlovákiában.

DÉLUTÁN - PUBLIC ART

A délután a köztéri performanszoké. A performerek az idén is elfoglalják a város hangulatos főterét. A főtér hosszirányú tengelye jól példázza az idő múlását, a történelmi fordulatokat: a végeken egymással szembenéző két épület egy régi templom és egy tipikus szocialista művelődési ház.

Mindenki választ egy helyet és a délutáni, meleg napsütésben elkezdődnek a performanszok.

Roi Vaara fehér reklámszattyorral sétálgat. Látszólag nem csinál semmit, azonban a szattyor alján kis lyuk van melyből fehér festék folyik ki. Az ide-oda sétálgatás, a pillanatnyi jelenlét nyomvonala jól követhető. (Ezt egy arra menő polgár szóvá is teszi...)

Kovács István a korábbi performanszából már ismert öltözetben - fóliaruha, felhúrozott kasza, üstsisak, koponyaátlarc, mellvért, tarisznya - ide-oda járkálva az elmúlás torz, diszharmónikus nótáját hegedüli.

Beate Linne apró momentumokat keres szerte a téren, s amit figyelemre méltónak talál, azt diakerettel bekeretezi.

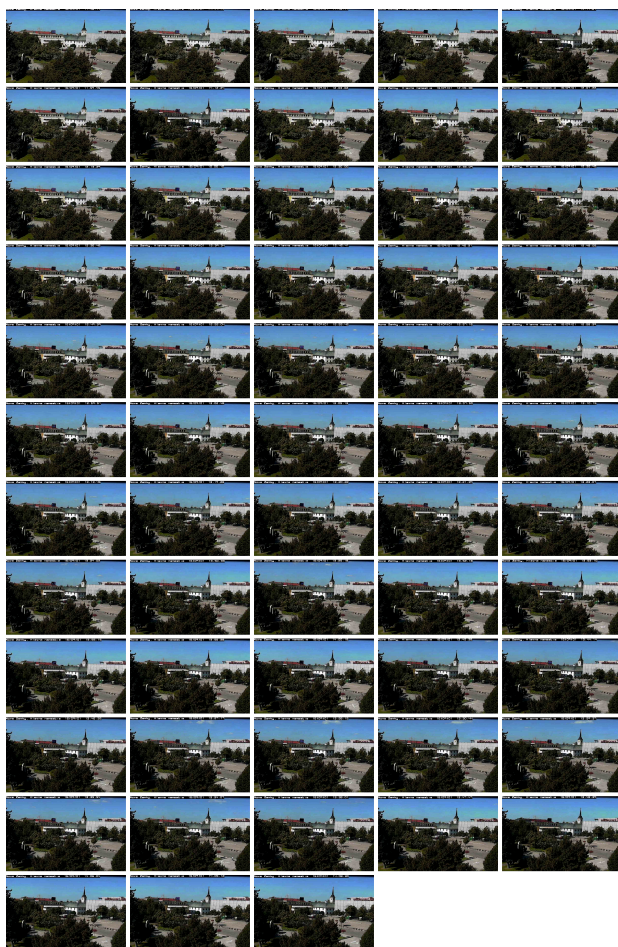
Juhász Rókkó és Nanxi Liu nagy kifeszített vásznat használ. Csíkokra kezdik szabdalni de úgy, hogy a végül a vászon széle mint egy keret, megmarad. A csíkok folyamatosan vékonyodnak s így persze hosszabbodnak is, arra ügyelnek, hogy el ne szakadjon. Belülről fogja a vásznat, s a két egymáshoz képest hol távol, hol közel levő performert egyre hosszabb fehér csík köti össze.

Viktória Monhor performanszával „meghekkeli” a városi kamerarendszert.

Laptopján behívja a kamera nyilvános képét - a tér látványát. Azután fehér lapokból egy-egy nagy betűt rak ki, majd a városi kamera ezt mutató képét elmenti a számítógépbe. A betűkből végül egy szlovák-magyar közös ABC áll össze.

(Az erős szél miatt a munkát végül másnap fejezte be .)

Dénes Imre kis főzött állít fel a tér szélén. Teát főz. Amikor a tea már jó erős, kézi permetezőbe tölti át. Előkészített sablonnal és a sötétbarna teával az IDEA szót "fújja" a tér különböző pontjaira. A forró kövön, a napsütésben az itt is, ott is feltűnő feliratok hamar felszáradnak, a látványuk elillan, helyükön alig láthatóan, épp' csak sejtetően marad ott a halvány felirat.

Dénes Imre ▲

Chuyu Wang ►

Chuyu Wang papírzacskóból zöldségdarabokat kínál. Azután leteszi a földre a zacskót és négykézláb, majd hason kúszva, arcát a zacskóba temetve, nagyon lassan a tér közepére tolja azt.

Yanxin Wang a téren járkálva videó vagy magnószalagot húz, enged maga után. A szél ide oda fújja a kezdőpontokon rögzített szalagot. Ezek a kezdőpontok pedig papírlapok melyekre személyes tárgyait (cipő, táska stb) teszi. Végül már ruháit is leveszi egyenként, s az akció majdnem meztelenül fejeződik be, a nyakára kötött szalaggal és egy papírlap megevésével.

Yanxin Wang

Dandan Wang, Haiguang Lee

Dandan Wang és Haiguang Lee a résztvevők csomagjaiból, tárgyaiból épít egy vonalat. Amikor kész, Lee feláll a kezdőpontnál egy padra és hosszan sikít. Azután visszabontják a sort.

Szilágyi Rudolf magnóval a kezében járkal - hangokat gyűjt egy későbbi munkához.

Rói Vaara, Szilágyi Rudolf, Monhor Viktória

Az egyidőben zajló cselekmények néha keresztezték egymást, egymásba folytak, a többfókuszú jelenlét, a különös cselekedetek számos járókelő figyelmét magára vonták s így nézők is voltak szép számmal.

ESTE - EGYÉNI PERFORMANSZOK

Az esti program a szépen felújított valamikori Lovardában zajlott.

Yanxin Wang kezdett az udvaron, még hozzá a Lovarda kerítésének túloldalán. Így tehát őt a kerítés léceinek résein át láthattuk.

Először megáll szemben velünk, arcát feketére festi.

Majd leveszi a felsőjét és az ujjakat összecsomózva egyféle tarisznnyát csinál melybe kavicsokat rak. Hanyatt fekszik mellkasára papírlapokat tesz, a legfelső lapra jelet rajzol (az arcára kent festék segítségével), a lapot maga mellé teszi és rá a tarisznnyából egy kavicsot. A hosszú performansz alatt azután ez ismétlődik meg sokszor, míg végül jeleket hordozó papírlapok, kavicsok hosszú sora mutatja a háton kúszva (!) megtett hosszú utat. Néha zsebébe nyúl és egy marok cukorkát dob a nézők közé. Elfogynak a papírlapok, az arcáról is a festék. Az utolsóra kiteszi a még megmaradt cukrokat, kicsomózza a póló ujjait, visszaveszi a felsőt. Azután elindul visszafelé s közben felveszi, összegyűjti a korábban letett lapokat. Így ér vissza a kiinduló pontra.

Chuyu Wang egy, a közeli parkban talált, már bomló varjútetemet használ performanszában.

Az udvarról indul be a valamikori lovarda nagy, belső terébe. Szájában téglalakú vaj, magasra tartja a csillogó tálcán lévő tetemet. (orrfacsaró szag kíséri).

Belépve a terembe (melynek közepén fehér vászon "világít") letérdel, majd a feje fölé tartott tálcát a padlóra teszi, s hason nyújtózva előre löki. Feláll, egy lépés előre, felmutatja a tálcát, letérdel, a tálca előre csúszik ő pedig ezzel a keleti vezeklő-imádkozó mozdulattal utána nyújtózik.

Így jut el a közepén lévő fehér vászonig. Itt törökülésbe ül, a vászonnal beborítja a lábait és ráteszi a tálcát a halott madárral. Illatosítót vesz elő és gondosan befújja, beillatosítja a madarat. Szájában végig ott a vajkocka.

Feláll, felveszi a tálcát s halad tovább az előbbi módon. Felmutatás-térdelés-előretolás-alázatos kinyújtózás.

A terem végében kis színpad, áthalad ez alatt is és a túlsó oldalán, a dobogóra, mintegy oltárra helyezi a madarat.

Yanxin Wang

Chuyu Wang

Beate Linne és Roi Vaara következnek.

Pár méter távolságban egymással szemben ülnek. Várnak. Most Roi feláll fejéhez emeli kezét, majd tenyeréből valamit Beate felé fúj. Visszaül a székre. Pár másodperc múlva Beate áll fel mintha belélegezné azt a valamit ami felé száll, mélyen hátrahajol közben.

Visszaül a székre. Roi áll fel, újabb mozdulat/testtartás és így zajlik a néma csöndben a gesztusok párbeszéde melyben felsejlenek emberi viszonyok, férfi-nő kapcsolat, párkapcsolati intimitás, megannyi remény, reménytelenség és egymásra utaltság.

Magamról szokás szerint 1-es szám 3.személyben.

Dénes Imre valamiféle kör alakú fehér füzért rakott ki a terem közepén. Ő maga a bejáratnál áll. Súlyzókat vesz a kezébe és egy fehér tollat a súlyzókkal fel- felütve próbál haladni. Küzdelmesen halad, többször földet ér a toll, felveszi, tereli a levegőben tovább. Végül a körfüzért megkerülve a tollat a kör közepébe irányítja. Tesz egy kört a füzér körül s amikor a kezdőpontra ér felkapcsol valamit s ekkor a füzér elemei - fehér pillangók - világítani kezdenek. Visszahátrál a bejárathoz. A súlyzókat összeköti, nyakába veszi. Most karját kitarva két szőke babát tart, a tenyereken hason fekvő babák valami gyerekdalt énekelnek, lábuk kalimpál, nyakuknál piros led villog.

Így indul el, kitárt karral, nyakában a súlyokkal, önmaga körül forogva, a babák énekére tánclépésben.

Fénykép: Kovács István

Megkerüli a termet s végül a fényfüzérhez ér. Leteszi a most már néma babákat a kör két oldalára. Ismét visszahátrál a bejárathoz. Kardot ránt, műanyag fénykardot, csap néhányat így helyben, majd határozott léptekkel, a karddal csapdosva a füzérhez megy.

Gyurmagolyókat kezd bedobálni a körbe, némelyik kipattan, azokat újra felveszi, s addig tart ez míg minden golyó a körön belülre kerül. Ekkor madártollakat szúr a golyókba majd a kardot szeme elé emelve, önmaga körül forogva, kimegy a teremből.

Dandan Wang és Haiguang Lee egymás mellett állnak, előttük messzebb egy-egy üveg pohár. Helyben lépkednek. Haiguang (a férfi) most zsebre tett kézzel körözni kezd Dandan (a nő) körül. Szapora léptekkel rója a köröket, mígnem Dandan toppant egyet akkor megáll egy pillanatra. Ekkor Dandan is elindul (ő is zsebre tett kézzel), újabb körök következnek. Lee felveszi az egyik poharat, megáll középen.

Néhány kör után Lee kopogtatni kezdi a poharat, a csengő hanggal hívogatja a másikat, távolról követve őt. A kopogtatás (csengetés) egyre sürgetőbb. Végül több kör után Dandan is felvesz egy poharat. Egymás mellé állnak.

Szájukhoz emelik a poharat, arcukra tapasztják és kiszívják belőle a levegőt. Most így állnak

csípőre tett kézzel, a vákum által odatapadt poharakkal arcukon. Telik az idő. Egymásra néznek, azután újra ránk. Leveszik a poharakat. A vákum által odaszívott vér lila foltot rajzol szájuk körül. Mindketten napszemüveget vesznek fel, azután Dandang hátára veszi Lee-t s így áll, így tartja sokáig. Nagyon sokáig, míg csak el nem fogy az ereje. Akkor Lee leszáll és így ér véget a performansz.

(a vákum okozta lila folt még napok múltán is látszott arcukon)

Haiguang Lee (balra) és Dandan Wang

Kovács István előtt asztal tele kellékekkel, égő gyertyával. Ő az asztal mögött áll kifeszített fekete textil háromszög rejtekében. A csúcsán álló háromszög megmozdul, jobbra-balra billen, a karok (a háromszög vízszintes oldala) leereszkednek, középen előbukkan a performer arca. Azután vissza, az arc eltűnik, a háromszög forogni kezd, majd megáll, a csúcsok ismét leereszkednek s az előbbi arc helyén most egy koponya (halálfej) látszik. Ez is eltűnik, forog a háromszög, lehullanak a csúcsok, a lepelből keleties ruha lesz és már a performer feje is látszik. A ruha alól finoman csengő hangok hallatszanak.

Kicsit előbbre jön, egyik karját feltartja majd hirtelen egy golyót gurít el.

A golyó tompa zörgéssel hosszan gurul a nagy terem fapadlóján.

Most fejére fóliasapkát tesz, a "sapkából" cső jön ki, annak végén pedig furulya van.

Fel- alá járkál, furulyál, a dal levegője lassan felfújja a sapkát, s közben ismét hallani a mozgás generálta csengő hangokat.

Ezután kerek lapot vesz a szájába, a lapra fűrészport önt és a lélegzés légáramával apránként lefújja azt a lapról. Ez eltart egy ideig.

Fekete tollat tartó huzalt tesz a fejére, a tollat fújkálni kezdi. Másik huzal is előkerül annak végén fehér toll, ezt a huzaldarabot a szájába veszi, játék következik, a tollak tánca, egymás kergetése a fej- és a szájmozdulatok függvényében. A ruha alatt szól a harangjáték.

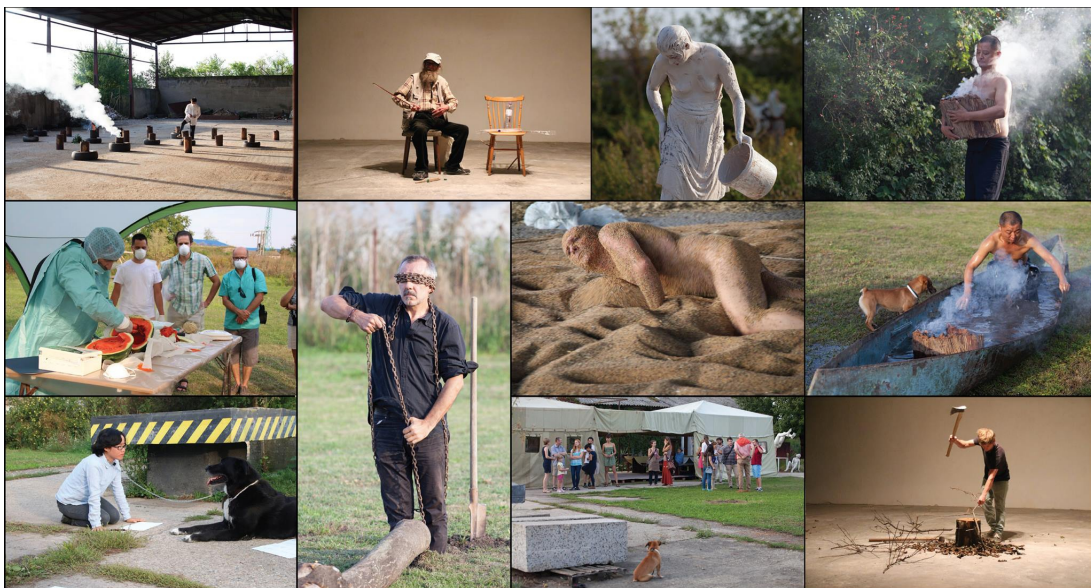
Most fóliával leköti a fejét. Levegőt próbál venni belégzéskor a vákum beszippantja a fóliát és kirajzolódik a felszín alatti forma : a koponya.

Új jelenet: Tarisznyát vesz fel, pumpával fűrészport lő ki.

Azután műanyag mellvértet ölt magára, rézüst sisakot, koponyaálcot, felhúrozott kaszát fog és már a főtérről ismert torz hangokat halljuk ismét. A groteszk lépésekkel táncoló-lépegető, hegedülő alak ruhája alól csengő hangok ellenpontozzák az elmúlás diszharmonikus torz antidallamát.

Szilágyi Rudolf noise-ambient live-act-je zárta az estét. Késő éjjel volt, egy fárasztó, mégis lelkesítő nap vége, jólestek a körülöttünk örvénylő hangok.

A fesztivál másnap Galántán folytatódott, azonban oda nem tudtam elmenni, az ott történetekről az alábbi fotó tanúskodik .

Fénykép: ? / forrás facebook

2017.02.08.

Ezen a napon nyílt meg Syporca Whandal kiállítása az MMG Galériában.

Szombathy Bálint bevezetője után Triceps mondott pár szót a kiállítóról, majd következett a megnyitó akció, az Opál Színház "Négyujj Mester Tanításai" című előadása.

Az Opál Színház tagjai ezen az estén Brenner Zoltán, Syporca Whandal, Triceps és Gulisio Timea voltak.

Az előadás leírása megtalálható a PLT 12-ben, annyi eltérés volt csupán, hogy a háttérben folyamatosan szólt egy régi 50-es 60-as évekbeli sláger. (legalábbis ekkorra tippelem az idejét)

A korábbi zebegényi "tanítás" nyílt térben történt, itt viszont az MMG zárt és nem túl nagy terében minden felfokozódott, a hangok a bőrünkön is rezegtek , nem is beszélve a sikolyokról.

Érdekes lehet a perspektívikus összevetés is, Zebegényben domboldalról néztük őket: ott lentebb a színpadon a négy kis alakot, itt viszont ott álltunk, ültünk karnyújtásnyira tőlük, testközelben.

Az előadott szöveg megjelent a Magyar Műhely 180. számában 2017 nyarán.

Opál Színház (sorrendben: Syporca Whandal, Brenner Zoltán, Gulisio Timea, Triceps)

Juhász Rökkő - Nanxi Liu : National Dream I 2016.11.14.

Híd Kínában. Középen felgömbölyödik, az emelkedők lépcsősorok.

A performerek hosszú fehér vászoncsíkot fektetnek le középről indulva a partokig. A két végéről egymás felé haladva írni kezdenek a vászonra, Nanxi kínai betűkkel, Rökkő angolul.

Francia álmom, Szlovák álmom, Angol álmom, Magyar álmom stb. Sorjáznak az Föld országainak, országok álmainak nevei.

A fehér-köpenyes performerek kezében kis tál tus, ecset (Nanxi) , filctoll (Rökkő), lassan telik írással a szalag.

Közben elered a szemerkélő eső. Aki eléri a középpontot, a híd "tetejét" , ráfekszik a szalagra keresztben. Rökkő ér oda előbb, most hason fekszik. Jókora idő múltán Nanxi - aki a bonyolult kínai írásjelek miatt lassabban haladt – végül odaér. A két-oldalról egymást közelítő feliratok rajtuk találkoznak: Nanxi ráírja Rökkő köpenyére hogy "Kínai Álmom" (kínai betűkkel), azután ő is lehasal a szalagra, és most Rökkő írja rá az ő köpenyére: Hungarian Dream.

Újra írás kezdődik - egymástól távolodó írás - egymás előző betűit írják felül, az előbbi módon.

Amikor -hosszú idő múltán- elérnek a vászoncsík végéhez, kivágják köpenyükből a másik által odaírt szöveget és zászlóként felkötik egy-egy hosszú bambuszrúd végéhez. Rökkő zászlója a kínai álmom, Nanxié a magyar álmom

A rudat testük mellé szorítva és önmaguk körül forogva magukra kezdik tekerni a csíkot, így közelednek lassan és küzdelmesen egymás felé, és egy darabig -a híd domborulata miatt- csak a zászlók mutatják hogy a másik oldalról is közeledik egy álmom. Sokáig tart, de végül találkoznak a híd közepén. Egymás mellett áll a sok feltekeredett álmom által ekkor már gúzsba kötött két performer, felnéznek a magasba, egymás álmát (is) tartva, és fent lobognak a zászlócskák.

Azután visszafelé... Ismét önmaguk körül forogva, a letekeredés egymástól is függő ütemében távolodnak, mígnem elérik a híd kezdetét, a partokat. A kimerítő performansz vége felé Rökkő útközben elveszti a zászlót, Nanxi pedig aki az utolsó métereken már csak támo lyog, elesik a legvégén.

Így ér véget a performansz.

Videóból „lopott” kép

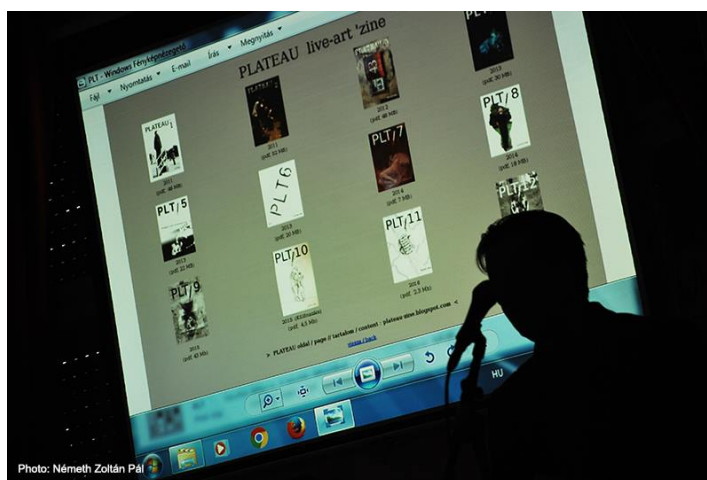
Kassák Konferencia - Magyar Írószövetség--2017-04-20

A kassáki összművészeti törekvések újjászületése a magyar avantgárd "frontjain" az E(x)kspanzió mozgalomban 1989-2017 között - konferencia

A Magyar Írószövetség Avantgárd Szakosztálya által rendezett konferenciának több performansszal kapcsolatos vonatkozása is volt.

Kassák Lajos versei (pl. A ló meghal., Eposz Wagner maszkjában, stb.) és saját versek előadása Németh Péter Mikola, Németh Zsófia, Petőcz András valamint Kecskés Péter által, G. Komoróczy Emőke kimondottan a performanszra kihegyezett előadása, mely különösen aktuális volt megjelenő könyve alkalmából.

Dénes Imre az addig megjelent 12 PLT számot (6 évfolyam) mutatta be egy rövid előadásban.

Fotográfia: Németh Zoltán Pál

Végül pedig az Opál Színház zárta a konferenciát: egy részlet borzongató előadása Kassák: Eposz Wagner maszkjában kötetéből (a „Most mi vagyunk az Idő és Tér éber csőzei: katonák!” c. versből)

A költeményt Brenner Zoltán adta elő félmeztelenül, terepmintás katonai nadrágban, fején neoista rohamsisak, arcán terrorista maszk. Mögötte áll a három másik Opál tag

Syporca Whandal, Triceps, Gulisio Timea , mindhármójuk fejét zsákmaszk borítja.

Ők hárman hangeffektusokkal, sikolyokkal, szavak hörgő ismétlésével, jajongással kísérik a versmondót, mindig a vers épp' elhangzó részének megfelelően.

Brenner Zoltán sem csak egyszerűen mondja a verset, kántálva, jajongva hangsúlyoz ő is, a vers baljós dallammá változik és Kassák hangutánzó szavai rémisztő új életre kelnek.

Végül sípszó jelzi az előadás befejeztét.

A performanszban Kassák Lajos iszonyatos háborús képe mellett számomra a "még nem háború, már nem béke" nyomasztó jelenkori valósága is megjelent, szuggesztív módon.

Láss! ne csak nézz! mondja az Opál Színház, amelynek két tagja is háború elől menekült Magyarországra.

A részletes program az alábbi volt:

Felvezető videó : Kovács István performansza Szabados György katonazenéjére

Erdélyi György: Kassák Lajos – A ló meghal a madarak kirepülnek c. versének részletét mondja el

Dr. habil Stiker Sándor: Az avantgárd kontinuitás a XX. században – G. Komoróczy Emőke tanulmánykötetéről

Bokor Levente: Aranylázalom (versek)

G. Komoróczy Emőke: A legújabb avantgárd tükrében – E(x)KSZPanzió , Találkozók és nemzetközi fesztiválok az ezredfordulón

Heidrich Roland – Németh Zsófia Nóra: Vers-zenei-etüd Németh Péter Mikola „Cháron Ladájával a lejtőn” c. versére

Kaiser László: Németh László Kassák Lajosról

Horváth Ödön: „Mindhalálíg szonett”: – Saját és Kassák istenes verseiről

Szűgyi Zoltán: Pillangóversek

Petőcz András: Az aktuális Kassák

Haász Ágnes: Kassák szellemiségének hatása az elektrográfia műfaji alakulására

Kecskés Péter: Kas-sakk (versek)

Dénes Imre: PLT periodika bemutatása

Láng Eszter: MET Kassák-kiállításáról diavetítés kíséretében

Szombathy Bálint előadása Kassákról

Rőczei György: Kassák este a wagneri maszkkal

Németh Péter Mikola: Ekszpanzió az UbikEklektikben Kassák arcmaszkjában

OPÁL SZÍNHÁZ – – – K A S' A K U !

(Kassák: Wágner maszkjában – fónikus performansz)

Brenner Zoltán, Gulisio Tímea, Triceps, Syporca Whandal – hang

Rendező: Triceps

fotográfia: Németh Zoltán Pál

KORMOS VIRÁGKOSZORÚ

2014. november 27., 18:46

A NEMES SZENVEDÉS TÜKRÉN ÁT
KIFELE NÉZEK, PEDIG CSAK BEFELE LÁTOK...
HALLOM MINDEN REZDÜLÉSEM
NÉMA VISSZHANGJÁT...
KÁTRÁNY SZITOK CSUROG KI FOGAIM KÖZT
KEZEMMEL JELEKET KÜLDÖK A SEMMIBE.

HOL VOLT..HOL NEM VOLT..
KIÉGTEM
A HULLÓ PERNYÉK
KOSZORÚKÉNT FONNAK KÖRBE
MA SE JÁTSZIK VELEM SENKI.

ÁLOMKUTAM TÜKRÉN ÁT
KITEKINTEK, PEDIG CSAK BEFELE LÁTOK...

MIT TUDTOK, AMIT ÉN NEM?

Syporca Whandal

Objects of Desire - PUCCS Galéria

Közel egyhónapos eseménysorozat a józsefvárosi PUCCS galériában 2017.05.20-06.11-ig.

Kurátor: Kathleen Meyts Coba

A hosszú időtartam miatt nem tudtam minden performanszt megnézni, itt most azokról írok amelyeket láttam. A leírások után idézem a művészek által a munkájukról mondottakat melyek az OoD programajánlójában szerepeltek.

Az OoD előbulival vette kezdetét 05.18-án a Müsziben. Bár az estnek alapvetően tényleg buli jellege volt (dj szekciók, koncert), azonban megelőlegezendő a későbbiek, a fő esemény és hivatalos OoD megnyitó **Kathleen Meyts Coba** performansza volt.

Meztelenül feküdt egy kereveten, teste hamburgerekkel, sült krumplikkal sűrűn borítva.

Így látta vendégül a jelenlevőket, akik a kezdeti visszafogottság után szinte mindent megettek róla.

Az egy-hónapos eseményfolyamot 2017.05.20-án **Dénes Imre** 4 óra hosszú performansza "Élni a halálban..." kezdte. A galéria előtt az utcán kis asztal, rajta elszáradt kis fa melyről egy mumifikálódott galamb teteme csüng. A galamb alatt madárfészek.

A portál üvegén felragasztott disznóbél rajta szöveg : "A halottak temetnek, az élők élnek".

A kis galéria padlóját őszi falevelek borítják. Középen a plafonról, száraz ágak együttese lóg le, egy amolyan ágcsillár. A galéria utcai oldala üvegportál. Vele szemben nagyképernyős tévé benne tengerparti felvétel - hullámok monoton csapdosása. A hullámverés hangja betölti a teret. Ebben a környezetben köröz Dénes. Minden körnél húz egy vonást egy falra ragasztott papírlapra. A négy óra négy szekcióra bomlik. Minden óra súlyzók kitárt karú „amígcsakbírja” tartásával és félmeztelen mosakodással kezdődik, először földben, másodjára kevés lisztet adva a földhöz, harmadjára sok lisztet adva a földhöz, míg végül csak lisztben. A mosakodás és megtörülközés után mindig négy letérdelés és kinyújtózás következik a galéria sarkai felé.

Ezután a kis tér négy oldala mentén monoton körözésbe kezd. Időnként egy maga készítette ágsöprűvel megtisztítja a járás nyomvonalát.

A negyedik óra végén a lezárás: a performer kijön a galéria elé és meggyújtja a madarat. A lángok hamarosan felemészti a zsinórt, az égő madár a fészekbe esik.

Együtt ég el fészek és madár.

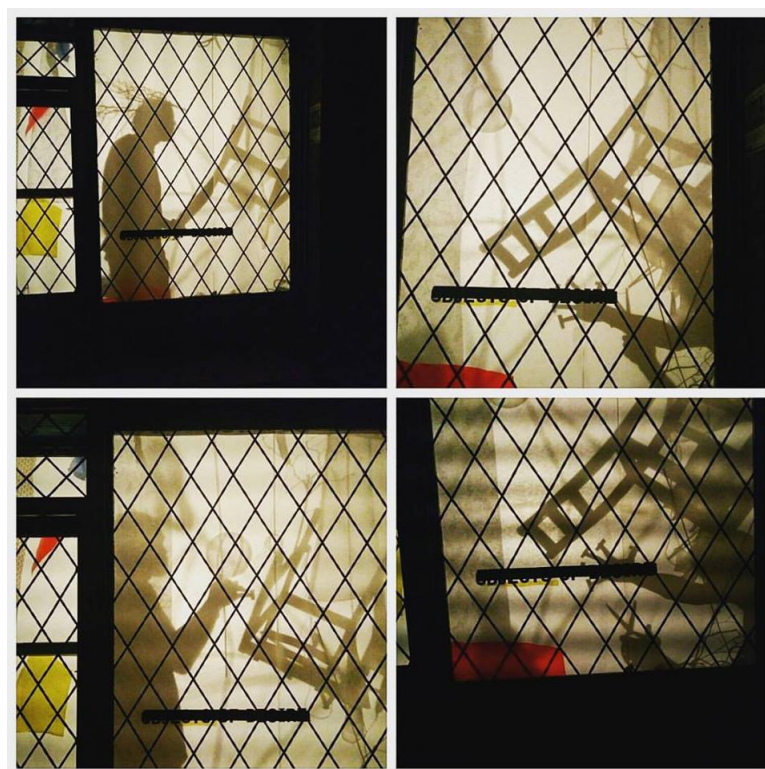

05.21. **Roi Vaara** délután a teljesen elsötétített galériában afféle előperformanszt tartott: *"Lássuk!"* Amikor bementünk, becsukta az ajtót és koromsötét lett. Némi várakozás után meggyújtott egy szál gyufát. A gyufa fellángolt de hamarosan elégett és a láng kialudt. Egy kis időre élesen azután egyre halványabban láttuk egymást, mint lassan elsötétülő árnyalakokat. Azután már semmit az újra-sötétben. Ez ismétlődött párszor

Ottlétünk képe és a láng fel- feltűnt, majd beleolvadt a sötétbe.

"Lássuk a fényt mint egy tényt, egy anyagtan fizikai jelenséget. Éljük meg a fényt mint egy direkt, első kézből való élményt." (Roi Vaara)

Ez a kis előadás megelőlegezte a fő performanszt *"Jelen de mégsem (Platón barlangjának rejtélye)"* mely aznap napnyugtakor kezdődött és másnap napkeltekor végződött. Az előadás Platón barlang allegóriáján alapult. A galéria üvegportálját áttetsző fóliával vonta be Roi és segítője. Így az utcáról csak a benti történések homályos árnyképeit lehetett látni.

Fotó : Ajay Sharma / forrás: Facebook

"Összhangban Platón barlang allegóriájával életünk drámái árnyakat vetnek barlangunk falaira. Azonosítjuk ezeket a képeket, és az éjszaka folyamán álmainkban feldolgozzuk őket. Ez a fogvatartottak valósága. Ha azonban csodálatos módon megmenekülnénk rabságunkból, olyan világot találnánk, amelyet nem érthetünk, egy érthetetlen helyet, a tiszta/csupasz forma, tiszta/csupasz tény valóságát. Az allegória erőssége az, hogy (megmutatja) szükséges lehet, hogy a történelem adott időszakában megvizsgáljuk, ki vagy mi irányítja, rendezi az árnyjátékot (amit látunk)" (Roi Vaara)

lásd még: <https://hu.wikipedia.org/wiki/Barlanghasonlat>

05.26. **Szirtes János és Molnár Éva Ágnes** *"Puszi"* című közös performanszában a galéria egyik sarkában állnak. Kezükből hosszú farúd. Mellettük nagy-képernyős TV melyen egy korábbi közös munkájuk "fut" végtelenítve. Ebben hanyatt fekszenek egymáson és a kezeikkel a padlót csapdossák. Az eltérő ütemű csapdosás néha találkozik akkor egyszerre csattannak a tenyerek. A korábbi csapdosásnak ez a változó, eltérő-egybeeső hangja kíséri a jelen akciót melyben külön-külön lassan mozgatják a rudakat, feltartva, elfordítva, ferdén, vagy éppen egymásra keresztbe, többnyire eltérő módon ám néha azonosan. Egyszer csak rúzszt vesznek elő és miközben folytatódik a rudakkal a játék, kirúzsozzák szájukat, majd felváltva megpusztilják egymást. És ismét rúzsozás, puszi, rúzsozás, puszi s közben mozognak a rudak.

Ez ismétlődik sokszor s a puszik, csókok nyomai jól láthatóan ott maradnak arcon, nyakon, karon, szájon. Ahány puszi annyi érzés. Pontosan érzékelhető megannyi árnyalat a gyengédségtől a kétségbeesett kapaszkodáson, diadalmas birtokláson át a szerelmes csókig. Ugyanígy erősen megjelenik (a köztük lévő) összetartozás és kölcsönösség. Végül a nézők is kapnak egy-egy rúzsos pusztit, Szirtes még a TV-n látható képüket -saját közös múltjukat- is megcsókolja és a performansz a performerek csókjában ér véget.

" ... A csók egy eszköz a kettőnk közötti kapocs fenntartására, így egy eszköz a társadalom fenntartására." (Szirtes János, Molnár Éva Ágnes)

05.28. Kovács István : "Lélekhordozó"

Furcsa szerkezet áll a galéria sarkában: két nagy kocsikerék, köztük egy letakart alak fekszik valamiben. Középen lóhám lóg le a plafonról. A sarokban méretes üvegballon. A másik oldalon nagy tojás (strucctojs)

Az alak megmozdul, a fehér rugalmas anyag ami borítja követi a mozgást, hol itt, hol ott feszül. A performer most feláll, a feszülő anyag kirajzolja a koponyáját. Kolompolás hallatszik „belülről”. Előrehajol, rátalál a lóhámra, fejét rátámasztva "átnéz" azon a fehér vászonborította arc. Visszaül, vajúdás kezdődik melynek végén végre kibújik az anyagból. Akkor látjuk hogy amiben ül az egy teknő s a kerekkel olyasmi módon működik mint egy rokkantkocsi. A performer testét fólia borítja és látni hogy a fólia alatt valami fehérség is van. Játék, helyezkedés kezdődik a kerek forgatásával, az egész "kocsi" ide-oda mozdul, a cél a lóhám, annak megkerülése, átnézés rajta, himbálódzásának követése. Azután a performer a lábait ekkor még beborító anyag alól egy koponyát vesz elő, megcsókolja, s a csókkal egy fóliát húz át a koponyából a saját szájába. Most feláll, lefejt magáról a testét borító fóliát mely alól kihull a korábban látott fehérség: tollpihék sokasága.

Középre hozza a tojást és leborítja az üvegbúrával. A búra tetején kis nyílás van, ebbe a nyílásba tömi bele a tollpihéket melyek azután már bent a tojásra hullanak. Végül letakarja az egész búrát a fehér anyaggal melyből korábban kibújt.

"Közel lenni a természethez... vágyakozás élni... túlélni. Vajon minden megváltozhat ? Akár bennünk is? S ha igen, akkor mi hová leszünk? " (Kovács István)

06.05. **Kathleen Meyts Coba** "Gyerek, Anya, Gyerek, Anya" című performansa igazából hatszemélyes előadás volt. Segítői Molnár Éva Ágnes, Jancsó H. Kata, Van Der Weyden Dyane, Zászlós Mariann és Balla Márta egyenrangú résztvevőként voltak jelen.

Az előadás hangsúlyos kelléke volt egy piros, puha kagylófotel és egy fekete kardigán.

Kathleen bejön, felveszi a kardigánt, begombolja. Összegömbölyödve a fotelba fekszik. Valamennyi idő múlva belép Molnár Éva Ágnes. Kathleen felkel, levéve a kardigánt a fotelba ül, Molnár a felvett kardigánban, elé kuporodik, fejét Kathleen ölébe hajtja aki úgy öleli át, ahogy egy anya tartja a gyermekét. Így nézik egymást egy ideig. Újabb segítő lép be, helycsere, aki ringatott kimegy akit ringattak a fotelba ül s az újonnan érkezett felveszi az előbbi levetett kardigánját s fejét a fotelban ülő ölébe hajtja.

És így tovább, ez ismétlődik, mindig csak két embert látunk mert a fotelból felálló elhagyja az előadóteret.

A ciklikus előadásban mindenki "átesik" minden fázison, hol ringató, hol ringatott.

Egyszer csak megtörik ez a folytonosság, nem jön be senki, Molnár Éva Ágneset látjuk egyedül aki a fotelban ül s karjaival egy kicsi babát tart, egy kicsi láthatatlan csecsemőt. Átöleli, karjával megtámasztva a nem látható kis fejet.

Tartja egy ideig, mintha ringatná... Kis idő múltán feláll, kimegy, most újra Kathleen jön be, a fotelba kuporodik s mintha előlről kezdődne az egész.

És valóban, újra a korábbi ciklusokat látjuk. Azonban a legvégén most Kathleen marad egyedül bent.

Hosszan és gyengéden nézi a karjaiban tartott láthatatlan kisbabát*.

Így ér véget a performansz.

*saját elvesztett gyermekét

Hódolat a gyerekkornak, a szülőségnek de ugyanakkor a hiánynak is. (Kathleen Meyts Coba)

06.10-11 16:00-16:00 (24 órás performansz)

Rokko Juhász(SK)+ Nanxi Liu(CN) : 'Nemzeti álmok II'.

A galéria közepén asztal, azon ember magasságú A4-es papírlaptorony. Az asztalon kétoldalt pecsét, festékpárna. Az asztal alatt TV melyen végtelenítve a National Dreams I. performanszuk látható folyamatosan.

Kezdődik a terv szerint 24 órás performansz, elhelyezkedik egymással szemben a két performer. Felváltva levesznek 1-1 lapot az oszlop tetejéről és rápecsételnek Rokkó pecsétje a "Mad in Hungary" felirat, Nanxi-é a "Mad in China". A pecsételés után összegyűrik a lapot és átdobják a másik "térfelére".

És azután ez folytatódik az éjszakába és a másnapba nyúlóan, míg csak el nem fogy az összes papír. A kezdéstől számított jó négy óra múlva, este 8-9 felé, amikor elmentem, már a székek ülőkéjéig értek a gyűrt papírlapok gombócai, lassan meg/feltöltve a kis galéria terét.

A performansz másik szála az ajtóba kikészített 4-5 kérdést tartalmazó kérdőív. Az otthon-haza témakörében feltett kérdésekre adott önkéntes és névtelen válaszokkal Rokkónak további tervei vannak.

Helyi és a nemzetközi szituációk tükrözése, a világban a növekvő nacionalizmussal szemben

(Juhász Rokkó, Nanxi Liu)

Az OoD további, általam nem látott előadói / előadásai voltak még:

Szabó Veronika (HU) : *'A kisbaba'*

Az Erdő Ensemble: Ram Mazliach Atkin (IL) + Grégory Chevalier (FR), Raquel Ruiz (SP), Balla Márta (HU), Ambrus Zoé (HU) : *'Te vagy Az'*

Ajay Sharma (IN) : *'PM2.5 Level of 1033.UG/m3'*

Lori Baldwin (US) : *'Közösségek'* (18 éves kor felett)

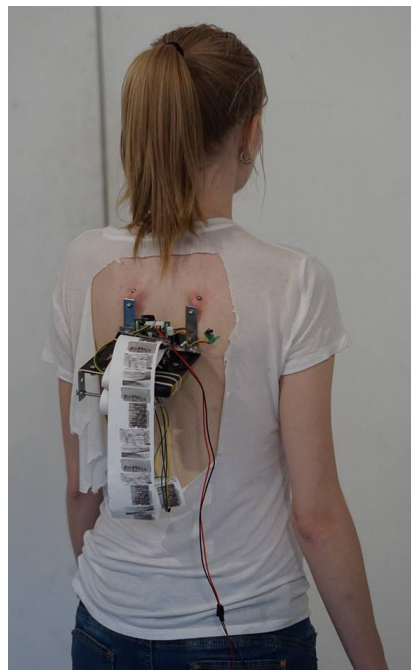
Magyari Lilla (HU)+ **Borsos Luca** (HU) : *'A szoba'*

Lőrinczi Gergely (HU) + **Zászlós Mariann** (HU) : *'Mesterséges vágy'*

David Stuart Sutherland (UK) + **m o n o f o g (IlauszkyTamás)** (HU): *'O próbababák O'*

Jay Miller (US) : *'Eternal Love'*

További információk : <http://pucsbudapest.com/objects-of-desire-2017-2/> ,
<http://pucsbudapest.com/objects-of-desire-curated-by-kathleen-meyts-coba/>

Zászlós Mariann (fénykép: Kovács István)

